

OYUN

ŞATICISI

HÜSEYİN KELEŞ

ÇİZER:
CAHİDE SENA BAŞAK

HÜSEYİN KELEŞ

İstanbul'un en eski ve en gizemli semtlerinden Kurtuluş'ta doğdum. İstanbul Üniversitesi Gazetecilik Bölümünden mezun oldum. Sokakta oynayan son neslin bir ferdiyim. Yanlış anlaşılmasın, çok havalı bir durumdur bu. Çocuk yaşlardan itibaren iki şeyin peşinden depar attım: Kelimeler ve futbol topu. Baktım ikisi arasında bir tercih yapamıyorum, onları birleştirmeye karar verdim. Bana yardımcı olan biraz dalıp gittiğim hayallerim biraz da Kurtuluş'un bol gürültülü, çok kahkahalı, az dertli ara ve çamurlu sokaklarında yaşadıklarımdı. Yazdıklarımı yazacaklarımın teminatı olarak gördüm hep. Derin derin mesajlar peşinde olmadım ama iki şey kafamın içinde sürekli döndü durdu hayatım boyunca: Hedef belirle ve vazgeçme! En komik hikâyelerimde bile belirlenen hedefler ve vazgeçilmeyen hayaller vardır. Hikâyelerime ve hayallerime hoş geldin. Onur misafirim olarak baş köşeye kurulabilirsiniz.

CAHİDE SENA BAŞAK

1997'de İstanbul Üsküdar'da doğdu. Sanata, müziğe ve illüstrasyona olan ilgisi her daim kaçış ve huzur noktası oldu. Ortaokuldan itibaren farklı boya çeşitleri ve dijital çizimde deneyim kazandı. 2021 yılında Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Geleneksel Türk Sanatları'ndan mezun oldu. Resimlediği birçok çocuk kitabı ve dergi bulunmaktadır. Sık sık online ve yüz yüze dersler vermekte olup bir yandan da multimedya tasarımı ile uğraşmaktadır.

HER ŞEYİN BAŐLADIĐI O ŐABAH!

O sabah bütün kasabayı hop diye yerinden zıplatan bir Şey oldu. Bir anda bütün sokaklar insanlarla doldu. Anneler telaşla oraya buraya koŐuŐturuyor, babalar telefonlara sarılıyordu. En komiği de kedilerle köpeklerde yaŐandı; **kediler havlıyor, köpekler miyavlıyordu!** Biz çocuklar da ne olduğunu anlamaya çalışarak koŐmaya başladık. İnanır mısınız, o sabah karıncalar bile **"BU NE TANTANA!"** diyerek yuvalarından dıŐarı çıkmıştı.

Peki, neydi bütün kasabayı böyle telaŐlandıran Şey? Merak ettiniz, değil mi? İŞte size sebebi: O cumartesi sabahı, tam on yıldır hiÇ aksatmadan duyduğumuz Cafer amcanın sesi, saat **10.30** 'da

duyulmadı. Cafer amcanın anonsu neden mi önemli? Bu da soru mu şimdi?

On yıldır mahallemizin en güzel oyunlarını Cafer amca bulurdu bizim için. Tam on yıldır her cumartesi sabahı, hiç şaşmadan, **“YENİ OYUN HAZIRRRRR!”** diye bağırır, neşeli sesi evlerimize dolardı. Ama işte bugün, o neşeli ses ortalıkta yoktu.

Bu arada ben Ali Gırgır. Hayır hayır, gırgır geçmiyorum, gerçekten soyadım Gırgır... Arkadaşlarım bana Ali demez nedense, hep "Gırgır!" diye seslenirler.

- Gırgır Aliiiii!

Bakın, arkadaşım Tarık nasıl da telaşla sesleniyor...

- Herkes Cafer amcanın dükkânına koşuyor, acele et!

- Geliyorum, siz gidin!

Önce size her şeyi baştan anlatmalıyım.

Haydi maceraya!

KİM BU CAFER OYUNGEZER?

Bizim kasabadaki çocuklar oyun oynama konusunda çok şanslı. Kasabamızda hiç oyun sıkıntısı çekmeyiz. **Çünkü bizim bir oyun dükkânımız var.** Hem de nasıl bir dükkân biliyor musunuz? Her hafta yeni oyunlar tasarlayan, durmadan oyun üreten harika bir dükkân! Dükkânın sahibi, emekli tiyatro sanatçısı **Cafer Oyungezer...** Hayır hayır, yanlış duymadınız UYURgezer değil, OYUNgezer!

Cafer amca her hafta sonu bize yepyeni oyunlar anlatır. **ÜSTELİK BAZILARINI ÖĞRENELİM DİYE BİZİMLE BİRLİKTE OYNAR.** En güzeli de ne biliyor musunuz? Cafer amca bu harika oyunları bize bedava öğretir. Ailelerimiz para vermek

istese bile "Benim emekli maaşım yeter." der, kabul etmez.

Anlatılan o ki Cafer amca bir hastalık yüzünden genç yaşta tiyatro oyunculuğunu bırakmak zorunda kalmış. Sonra tasını tarağını ve müthiş yeteneklerini toplayıp İstanbul'dan kalkıp bizim kasabaya taşınmış. Önce kasabada çocuklar için tiyatro oyunları hazırlamış. Bir ara çocuklar da bu tiyatrolarda oyuncu olarak rol almış. Hatta abim Artist Cemil, Cafer amcanın oyunlarında oynayıp öyle bir gaza gelmiş ki üniversitede Güzel Sanatlar Fakültesini kazanmış. Şimdi o bir tiyatro oyuncusu...

Cafer amca biraz yaşlanınca da tiyatro işini tamamen bırakmış. Terk edilmiş bir kulübeyi baştan aşağı temizleyip düzenlemiş ve burada çocuklara hikâyeler anlatmaya başlamış. **Bundan tam on yıl önce de bu dükkânda akla hayale gelmeyecek oyunlar üretilip kasabanın çocuklarına öğretmeye başlamış.** Bu oyunlar öyle ilginç ve değişik oyunlarmış ki Cafer amcanın şöhreti komşu kasabalara kadar yayılmış. Hatta bir ara

yerel gazeteler Cafer amcayla röportaj yapmak için sıraya giriyormuş.

Abilerimizin, ablalarımızın oynadığı hatta daha sonra bizlere öğrettiği birçok oyunun mucidi Cafer amcaymış. **Mesela taştan topaç, üç ebeli saklambaç, şarkılı seksek, renkli istop, havuz başında liderlik...** Daha neler neler...

Cafer amca yaşlandıkça yaşlandı ama oyun bulmaktan hiç vazgeçmedi. Geçmişte abilerimiz, ablalarımız; şimdi de biz, onun öğrettiği oyunlarla neşemize neşe, keyfimize keyif katıyoruz. Hakkın ödenmez be Cafer amca!

Tabii bu durumdan mutlu olan sadece biz çocuklar değiliz, ailelerimiz de çok memnun. **Çünkü Cafer Oyungezer, hem bizim için oyun üretiyor hem de bizimle birlikte oynuyor.** Böylece anne babalarımız da kendi işlerini rahatça yapabiliyor.

Cafer amcanın hem oyunları öğretmesi hem de bizimle oynaması harika bir şey ama bu güzel oyunları arada bir ailelerimizle de oynasak fena olmaz hani... Mesela babamla **"KITIR KITIR KELİ-MELER"** oyununu oynasak ne güzel olurdu. Kesin yenerdin onu!

O SABAH NELER OLDU?

Biliyorum, sabırsızlanıyorsunuz. "Hadi anlat, Őu sabah ne oldu?" diyorsunuz. Demiyorsanız bile ben anlatacağım. Çünkü iim iime sığmıyor. Laf aramızda zaten ağzımda bakla ıslanmaz. Yani bir olay gördüm m hemen anlatıveririm arkadaşlarıma. **E siz de beni dinlediğinize göre artık arkadaşınısınız demektir.**

EVET, NEREDE KALMIŐTİK... O sabah Cafer amcanın sesi duyulmayınca herkes telaşlanmıştı. Hatırlıyorsunuz değil mi? En baŐta anlatmıştım ya, kedilerin **havladığı**, köpeklerin **miyavladığı** o tuhaf sabahı... Evet evet, karıncalar bile yuvalarından çıkmıştı.